

[32:1]

וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן
למקמו

[32:2]

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים

[32:3]

ויאמר יעקב כאשר ראם מוזנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מוזנים

[32:4]

וישלוז יעקב מלאכים לפניו אל עשו אזויו ארצה שעיר שדה אדום

[32:5]

ויצו אתם לאמר כה תאמרו ללאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
גרתני ואזור עד עתה

[32:6]

ויהי לי שור וזמור צאן ועבד ושפחה ואשלוזה ולהגיד ללאדני למצא זון
בעיניך

[32:7]

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אוזיך אל עשו וגם הלך
לקראתך וארבע מאות איש עמו

[32:8]

ויירא יעקב מאד ויצר לו ויזוז את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני מוזנות

[32:9]

ויאמר אם יבוא עשו אל המוזנה האזנת והכהו והיה המוזנה הנשאר
לפליטה

[32:10]

ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך

[32:11]

קטנתי מכל הזסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מוזנות

[32:12]

הצילני נא מיד אוזי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על
בנים

[32:13]

ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתני את זרעך כזול הים אשר לא
יספר מרב

[32:14]

וילן שם בלילה ההוא ויקוז מן הבא בידו מנוזה לעשו אוזיו

[32:15]

עֲזִים מֵאֲתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רִזְזִלִים מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים

[32:16]

גְּמִלִים מִיִּזְקוֹת וּבִנְיָהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְרִים עֲשֶׂרָה אֲתַנֹּת
עֲשָׂרִים וְעִירָם עֲשֶׂרָה

[32:17]

וַיִּתֵּן בַּיַּד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לִבְדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּז
תִּשְׂיִמוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר

[32:18]

וַיִּצֹו אֶת הַרְאֲשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אוֹזִי וּשְׂאֲלֶךָ לֵאמֹר לִמִּי אַתָּה
וְאֵנָּה תִּלְךָ וּלְמִי אֵלֶּה לִּפְנֵיךָ

[32:19]

וְאִמְרַת לְעַבְדְּךָ לֵיעֶקֶב מִנְּזוּזָה הוּא שְׁלוּזָה לְאֲדָנִי לְעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא
אוֹזְרִינוּ

[32:20]

וַיִּצֹו גַם אֶת הַשֵּׁנִי גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת כָּל הַהֹלְכִים אוֹזְרֵי הָעֲדָרִים
לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה תִּדְּבְרוּן אֶל עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֲתוּ

[32:21]

וְאִמְרַתֶּם גַם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אוֹזְרִינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פְּנֵינוּ בְּמִנְּזוּזָה
הַהֹלְכֹת לִפְנֵי וְאוֹזְרֵי כֵן אֲרֵאֵה פְּנֵינוּ אוֹלֵי יֵשׂא פְּנֵי

[32:22]

וּתְעַבֵּר הַמַּנּוּזָה עָלַי כִּי אֲנִי וְהוּא לֹא בְלִילָה הָיָה בַּמַּנּוּזָה

[32:23]

וַיִּקָּם בְּלִילָה הוּא וַיִּקְוֹז אֶת שִׁתִּי נְשִׂי וְאֶת שִׁתִּי שִׁפּוּזְתִּיו וְאֶת אִזְוֹד עֲשׂוֹר
יִלְדִּיו וַיַּעֲבֵר אֶת מַעֲבֵר יִבְק

[32:24]

וַיִּקְוֹז וַיַּעֲבֵר אֶת הַנּוּזֹל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ

[32:25]

וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשּׁוֹזֹר

[32:26]

וַיִּרְא כִּי לֹא יִכַּל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהַאֲבָקוֹ עִמּוֹ

[32:27]

וַיֵּאמֶר שְׁלֹזְנִי כִּי עָלָה הַשּׁוֹזֹר וַיֵּאמֶר לֹא אֲשִׁלְזֹךְ כִּי אִם בְּרַכְתִּנִּי